

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Falkenstein Soma dohánytözedéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháza 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap

KIADÓHIVATAL:
hova a nyilttörök, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Széchenyi-utca 45. sz.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A függetlenségi és 48-as párt országos szervezete.

Az országos függetlenségi és 48-as párt — hála Istennek — ismét egygyé lett. Megszűntek a különböző frakciók, melyre való szakadozások nagyon leverő hatással voltak a függetlenségi érzelmű polgárságra.

Az egyesülés feletti öröm nem menthet fel senkit — annyival kevésbé a pártot — a párt érdekeinek munkálása alól. És e munkálás kettős irányú lehet.

Küzdeni egyfelől szilárdan, tántoríthatatlanul a parlamentben a többséget képező szabadelvűnek nevezett párt és az abból kikerült kormány ellen; másfelől pedig ébrentartani a polgárságban az elv iránti ragaszkodást, a függetlenségi és 48-as párt közjogi elveihez való hűség érzetét; felköltetni és soha szunyadni nem hagyni az ezen elvek terjesztése iránt szükséges munkásságot.

A vidéket magára hagyni nem szabad, az könnyelműség volna.

Az az érintkezés, mely a képviselők beszámolója által a polgárság és képviselők közt van, többnyire kevés értékű, már csak azon szempontból is, hogy mindég csak ott történik, hol pártunk többségben volt és képviselőt választhatott.

Ki kell terjeszteni a függetlenségi és 48-as pártnak figyelmét olyan helyekre is, hol pártunk a legközelebbi választásnál kisebbségben maradt.

Ne legyen az országnak egyetlenegy választókerülete se, melylyel összekötetésben ne állana az ország függetlenségi és 48-as párt.

Országos szervezet kell azért, hogy legyen minden perczben harcsképes pártunk. Ne találja soha semmiféle kormány-csiny, még az országgyűlés hirteleni feloszlásával se készenlétlenül.

Ugy álljunk minden napon, mintha másnap választanunk kellene. Tartsuk számon elvtár-

sainkat, ne legyen ez országnak a legkisebb községe sem, hol egy-két függetlenségi érzelmű ember van a párt intéző bizottsága által elfeledve. Alakittassanak meg mindenfelé a megyei függetlenségi pártok, melyek folytonos összekötetésben álljanak, részint az országos párttal, részint az egyes választókerületek intéző bizottságaival és ezek az egyes községek választó polgáraival.

Nem abban áll megválasztott képviselő egyedüli hivatása és ezéjja, hogy az elnyert mandátum megtarthatása iránti óvintézkedésre tegyenek csak lépéseket; hanem sokkal inkább abban, hogy igyekezzenek állásuk súlyával, tehetségük minden erejével odahatni, hogy a bekövetkezendő választásoknál minél több kerület adjon megbizatást Magyarországnak függetlenségéért munkáló hazafiainak.

Az országos függetlenségi pártnak állandó tevékenységét kell, hogy képezze alkalmas jelölteknek keresése, és nyilvántartása minden kerületre, minden időben.

Egy párt, melynek oly fontos programja van, hogy az bátran nevezhető egy állam újraalkotási programjának, nem a napról-napra élő politikáját kell hogy keresse, hanem elvei érdekében örökös permanentiában szükséges, hogy legyen, minden napra új munka, minden perczben új kötelességet kell teljesíteni, mindent tegye önként, lelkesedésből, elvei diadalra juttatása érdekében.

Elodázhatatlan ma már a függetlenségi és 48-as párt országos szervezése érdekében a kellő lépéseket megtenni, az idő telik, még ha nem lenne is az 1892/7-ik évi országgyűlés időközben feloszlata — a mi épen nincs kizárva — akkor is hozzá kell fogni az agitációhoz, annál biztosabb lesz a siker, melyet bizonyára meg is teend a párt.

És e munkában nemcsak a függetlenségi és 48-as képviselőkre vár a kötelesség teljesítése, hanem mindazokra, kiket a hazai függetlenségének kivívására szent érzelem hevit. Na-

gyok és kicsinyek együttes munkája legyen ez, ha mindnyájan tehetségünk szerint munkálunk ezen, eljő az idő, mert el kell jönnie és immár nem soká, midőn lehull hazánkról a köztügyek marczangoló rozadás láncza és beteljesedik „mi után oly régen sovárgunk“, szabad és független lesz Magyarország.

E hitben fel a munkára!

Előre!

A miniszter felfogása.

A Ház általános figyelme kísérte Miklós Ödön államtitkár fejtegetését a földmívelési vitában. Szeretném őt úgy e beszédjeért, mint eddigi munkásságáért megdicsérni, de félek, hogy ezzel nemcsak neki ártanék, hanem azon érdekeknek is, melyeket derekasan képvisel. Mert az ellenzéki ember barátsága veszedelmes, s az ellenzéki toll dicsérete gyanuszamba megy. Mint szónok, ura a kifejezéseknek és mint szakember, ura a tárgynak. Előadása kellemes, hangja csengő, terveiben öntudatos, adataiban megbízható, okoskodásaiban világos, könnyű, átlátszó. Az elméleti tudás szerencsésen vegyül össze benne a gyakorlati ismeretekkel.

Abban, a mit a magyar búza árképződése feltételeiről mondott, nincs egész mértékben igazságtalanság, mert nem tett különbséget a jó és rossz termés hatása között és mert az árképző faktorok közül elhallgatta a határidőzletek befolyását. De a mit a magyar földmívelés föllendítéséről mondott, azt szívesen veheti tudomásul hazánk értelmes gazdaközönsége, mert nem kalendáriumi bölcseségekkel állott elő, miként a miniszter úr, hanem e földmívelési politikának kitűnő vázlatát adta, mely az ismeretekben gazdag gyakorlati elme bélyegét viseli.

Jól esett hallani, hogy e programmszerű nyilatkozattal saját kifejezése szerint, „a miniszter úr felfogását“ ismertette. Egészséges viszonyok között ez a kijelentés gúnyt tartal-

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Ha fiám lesz.

Igen, ha csakugyan az lenne, de ki tudná azt előre megmondani. Mióta a feleségem megsugta az édes titkot, ez a gondolat jár keresztül-kasul a fejemben. Ezer szerencse, hogy kényelmesen járhat, legalább a fejemet nem fenyegeti veszedelem.

Nagy dolog az, hogy az ember előre nem tudhatja, vajjon mivel fogja a golya meglepni. Akárhány embert ismertem, aki biztosra vette, hogy fia lesz, s mikor kiderült a titok, oda volt a szomorúságtól. — Ritka embernek van olyan szerencséje, hogy a mit óhajt, az be is teljesedik.

De hát okos ember segít magán, a hogy tud. Én pl. addig törtem a fejemet, míg végre sikerült rájónom a törvényére, a miből egész alaposan meglehet már jóelőre mondani, hogy a születendő apróság fiu lesz-e, vagy lány. — Rájöttem ugyanis, hogy a gyermekek nemét a szülők észbeli tehetségének egymáshoz való viszonya határozza meg és pedig megfordítva. Ha a férj sokkal eszelebb, akkor a házasságból leányok, ha pedig a nő eszelebb mint a férj, akkor fiuk születnek.

Ha a házasságok észbeli tehetsége között különbség nincsen, akkor felváltva hol fiu, hol leány születik. Ha pedig a különbség nem nagy, ezen kü-

lönbséghez képest több lesz vagy a fiu, vagy a leány.

Hát ha én egy családhoz bemegyek, először is a gyermekeket nézem; több a leány, respektálom a házi gazdát, több a fiu, hódolok az eszes háziaszszonynak. Az én csalhatatlan rendszerem által mindig eltalálom az igazságot, és csak ott nem tudok tájékozódni, a hol gyermek nincsen. És épen így vagyok az időszertint a feleségemmel. A hatfaludi Csicsóka familia, bár a nemességet még II. Endre alatt kapta, annyi századon keresztül egyetlen nevezetes embert sem produkált. A ki legtöbbször vitte közülök, az Csicsóka Mózes volt a 18-ik század végén, a ki a megyénél tiszteletbeli esküdttségig emelkedett. Ebből tehát azt látom, hogy feleségem valami rengeteg eszet nem hozhatott magával.

Ugyde őszintén be kell vallanom, hogy magamat sem tartom valami nagy kapacitásnak, mert ha bár elég magas véieménnyel is vagyok szerény tehetségemről, annyi kétségtelen, hogyha előttem a puskaport más fel nem találja, én bajosan tudtam volna feltalálni. Így állván tehát a dolog, nem vagyok abban a helyzetben, hogy a születésre váró kis Bagamér neme felől határozott véleményt nyilváníthatnék. Lehet az fiu, lehet az leány, sőt tekintve az újabb időben több helyütt tapasztalt ama jelenséget, hogy a golya párosával hozza az apróságokat, lehetnek azok fiuk, vagy leányok is.

Én minden eshetőségre készen vagyok. Már

előre megvan állapotodva a program arra az esetre, ha fiu lesz. Sokat törtem rajta a fejemet, össze veszem már e miatt a feleségemmel és az anyósommal, de szentül el van határozva, hogy abból nem engedek. — Ha fiu lesz, katonát nevellek belőle! A mai időben ez a legbiztosabb életpálya.

Először azt gondoltam, hogy talán jó volna papnak adni. Ha szerencséje lesz, még püspök is lehet belőle, de hát erről letettem, mert ilyen nagy szerencse nem minden embert érhet, azután meg, hogy ezek az egyházpolitikai dolgok oly erős hullámokat vertek, ebből azt látom, hogy a jövő nem ígérkezik nagyon kedvezőnek a papságra, s idővel majd engem talál átkozni, a miért elrontottam jövőjét.

Egy darabig azon tündöttem, hogy a jogi pályát fogom vele el végeztetni, s azután a megyénél próbálunk szerencsét. Anyai ágon nemes familiából származik, tehát jussa van legalább is egy főszolgabíróvához, de miután a jelenlegi viszonyok szorgós egybevetéséből arról győződtem meg, hogy a most hivatalban lévő nemesi familiák oly kiterjedtek, hogy egy szerény közigazgatási gyakornokságnál magasabbra alig vihetné, a megyével szakítottam, s a bíróvágot vettem elő, azonban erről is gyorsan letettem. Szilágyi csak egy van a világon, ő pedig nem lesz örökké miniszter, s hogy folytonosan promekció után kelljen szaladgálnia, akkor inkább fiskális legyen és éljen a maga emberségéből. Ez a legszebb pálya. Független, nem parancsol neki senki!

mazna. Mert az mégis csak furcsa, hogy a miniszteri felfogást mástól kell megtudnunk és nem a minisztertől. Mi hát a jogcíme annak az urnak a miniszterégre, ha arra szorult, hogy felfogását más adja elő? De a mi viszonyaink között, a hol némely miniszter úgy lép ki a homályból, mintha csak egy spiritisztamatutványnak lenne a médiuma, egyáltalában fölölegesen tartatik a megütközés a fölött, hogy a ki nem tud arabusul, mégis beszél arabusul.

Ilyen formán nem gunyolódásnak vesszük az államtitkártól, hogy megismertette a miniszter ur felfogásával, hanem komoly vigasztalásul vesszük terveit a jövőre nézve. Reméljük e tervek valószínűsítését, mert bizunk az államtitkár intellektuális fölényében. Hiszünk e tervek komolyságában, mert olyan ember rajzolta azt a Ház elé, a ki az egyesült Államok földmívelési politikájából meríti tanúságait. Ez a körülmény nagy súlyjal bír, mert attól a pillanattól kezdve, hogy az amerikai verseny érezhető lett Európában, komoly földmívelési politikát csak az csinálhat, a ki lábait itt e földön veti meg, de szemével állandóan oda néz.

Miklós Ödön, ha jól értettük, egyetemi tanszéket kíván a földmívelés számára, a szakiskolákat akként óhajta szervezni, hogy ne diplomás prolektárok, hanem haszonnal működő gazdák kerüljenek ki onnan. Nagy jelentőséget tulajdonít a teljesen független társadalmi szervezkedésnek, központi vezetéssel és vármegyéinkint organizmussal. A „független” szó nyomatékos használatával azt is kívánta tudatni, hogy azon félhivatalos beavatkozást, mely a Köztelken pucot csinált és megsemmisítő vereséget szenvedett, egész teljességében rosszalja.

A mezőgazdasági hitelügy országos szervezése is föl van véve a programmba, még pedig szövetkezeti alapon. Ez tehát nem azonos a merkantilisták lépvevesszőjével, a részvényekre fektetendő „agrárbank”-kal. Nem felejtkezett meg Miklós Ödön a szállítási díjakról, habár azon összehasonlítás, melyet a porosz Nothtarifa és a mi részleges takarmánytarifánk között felhozott, azt sejteti következtetnünk, hogy a távol vidékeken termelő gazdák tarifakülönbözet terhe nem remélhet könnyebbülést. Az Alföld csatornázása és öntözési lehetősége is fölemlítést nyert a beszédben. Am a ki megnézné, hogy ötödfélszáz milliós budgetünkben mennyi esik a földmívelési tárczára, az még hosszas ideig a délibábok csalóka képeiben fogja keresni a szép terv megvalósulását.

Hogy az általános föllendülés nemcsak a kormány tevékenységétől függ, hanem a gazdák munkásságától, értelmi fokától és kitarthatóságtól is, abban mindenki egyetért Miklós Ödön-

nel, ki a kérdésnek ezt az ágát tapintatosan érintette meg, s nem tartotta feladatának, magyar gouvernementális szokások szerint a társadalmat, mint a tudatlanságnak, henyeségnek, éhhetlenségnek törzsfészékét, amugy istenigazában lehordani.

A vita további tolyamán bizonyára többen lesznek, a kik konstatálni fogják azt a nagy eredményt, hogy a malom-kérdésben a kormány egészen föladata eddigi álláspontját. Annak az akciónak tehát, melyet Polónyi Géza indított meg, s melyet hazafias hűséggel tett magáévá az egész ellenzéknek minden árnyalata, megvan a leglényegesebb eredménye. Összehasonlítva azt, a mit Miklós Ödön a malmok privilégiumáról kárhóztatva mondott, azzal, a mit az oláh vámszerződés tárgyalása alkalmával úgy a miniszter, mint az előadó s a mostani vita elején úgy Tisza István, mint mások állították: a különbség éppen olyan nagy, mint a mekkora különbség van az igazság és a hazugság között.

B. M.

A gép megállt.

A.) Az egyházpolitikai javaslatok szentesítése, a látszat szerint, egy pillanatra nekönnyítette a kormány nyomozó helyzetét. Az udvar ellenállásának megszűnéséből, mely Budapesten kitért, s amely nagyon hasonlított a szinpadai görögützhöz — a vérmesebb politikusok azt jóslgatták, hogy a kormány újból megerősödik a hatalomban.

Rögtön szárnyra keltek a kombinációk, hogy Szilágyi és Hieronymi visszavonulnak ugyan, de egyébként marad minden a régiben.

Ezt a felfogást azonban mindjárt megczáfolta magának a miniszterelnöknek magatartása, aki úgy viselkedik, mint a hurczolkodó gyáros: nem fog semmi új munkába, sőt a megkezdetteket is félbehagyja, és — pakkol.

Wekerle Sandor dr. kijelentette a képviselőházban, hogy a földmívelési tárcza költségvetésének le tárgyalása után a kabinet nem fog többé semmi dolgot adni a parlamentnek. A képviselők e hó 18-án szétoszlának, s január 14-ig szünet lesz. A gép tehát megállt.

A szünet ideje alatt a király Budapestre jön, s elintézi a válságot. Ezt maguk a kormánypárti lapok is híresztelik, s nem csinálnak többé semmi titkot abból, hogy az egész kormány benyújtja lemondását. Wekerle ugyan — mint állítják — megmaradhatna a kabinetben, mert az ő kiváló szakképességére nagy szükség volna a pénzügyminiszterium élén; de ő a bukásban is szolidáris akar maradni társaival.

Nagy kérdés azonban, hogy ki lesz az új miniszterelnök: Bánffy Dezső báró-e, vagy — Szilágyi József? Ettől függ a jövő pártalakulás.

Ha Bánffy kapja meg a megbízatást a kabinet alakítására, akkor egyelőre nincs szó az Apponyiek-

kal való egyesülésről. Bánffy a mostani kormánypárt soraiból toborzza össze a kormányt, s így az előreláthatólag nem is lesz más, mint egy nagyon rövid életű átmeneti miniszterium, mely legfőleg tavaszig maradhat a helyén, mert a szétzilált mostani kormánypárt tömör és egységes többséget alkotni képtelen.

Azonban ha Szilágyi József lesz a miniszterelnök, akkor a fuziót okvetlenül megcsinálják. Ez esetben az Apponyi párt — melynek tulnyomó többsége követi vezérét a fuzióba — egyelőre 2—3 miniszteri tárczát kap; s az ekként alakuló kormánypárt némileg módosított program alapján szervezkedik, és tavasszal megtartja az új képviselő választásokat.

Ezek a számítások tartják most folytonos mozgásban az erőket. A törvényhozás gépe áll, de annál inkább működik az intriga szövevényes gépezete. Kiváncsian várjuk, hogy mit szönek-fonnak rajta?

CSARNOK.

Fotografád előtt.

Csak azért is: dongó!

Ön »Arc képed előtt ismét —
Versbe önté teli szívét;
Engedje meg most — ha lehet —
Hadd írrok egy rövid verset,
Egy arc képről írok én is
Egy arc képről s látja mégis...
Engem illet a dicséret —
Arc képe m sincs — s im' beszélek.
Mert bár csaknem hihetetlen,
— Én azt csupán elképzelem —
Ha arc képe volna nékem,
Így szólának hozzá szépen:
»Oh mily bájos angyali kép,
Van-e hozzá fogható szép?
Ében haja — mint az éjjel,
(Mindig rendben — soha szélylyel)
Dus fürtökben alá konyul,
S fél arczára reá borul.
Gúnyos mosoly ajka körül,
Ha bú mutat — szíve örül;
Ha meg kacag — szíve könnyben.
Kiveszem az arcból könnyem.
Félre huzza — kissé ajkát...
S látom... látom... gyöngyosor fogát.
Sötét szeme akként ragyog,
Mint éjjel a szép csillagok...
Kár, hogy gyakran be-bezárja...
Hagyná inkább nyitva, tárva...
Báj és kellem egész lénye...
Kirágyog a szellem fénye...
A perczet én áldva áldom,
A melyikben csupán látom...
* * *
S a hogy nézem ezt a képet,
(Pedig a kép mit se vétett!)
Megindul a könnyem árja,
Ugy hajlok im reája.
Majd kezemet összetéve,
Leborulok csaknem térdre,
S eadve kérdelem Istenemet:
»Mért ír versejt? Mért ír verset?»

Jassicus

s ha szorgalmas és lelkiismeretes, vagyonilag is boldogul. De ekkor eszembe jutott, hogy az ügyvédeknek nagyon rossz híruk van, s mire a fiam azzá lehet, még jobban elronthatják, nem veszem magamra a felelősséget, azért adom olyan pályára, a hol ez a veszedelem nem nyelgeti. Legyen tanár belőle. Ha a tudományt alapművel, idővel az akadémiába is bejuthat.

Ez az elhatározás csak rövid ideig tartott, mert felmerült emlékezetemben, hogy valaha én is voltam nevelő; egy fővárosi kárpitos két fiát próbáltam havi 15 frt fizetésért az olvasás művészetébe kalauzolni, de 5 napi kinlódás után arra a meggyőződésre jutottam, hogy ha még két napig folytatom az oktatást, vagy a guta fog engem megütni, vagy én fogom a két kölyköt agyonütni, — mert minden emberi gyarlóságok között a butaság a legbosszantóbb, már pedig a tanári pálya nem más, mint egy folytonos küzdelem, a gyarlóság ezen türelemfosztó nemével.

Hogy az összes gyógytudományok tudora legyen, ez a terv csak pillanatra merült fel. Igaz, hogy nagyon szép dolog újév napján egy csomóban összeszedni a sok helyről megérkező honoráriumot, de ezzel szemben egy egész esztendőn keresztül rabszolgára állani a közönség rendelkezésére és talpraugrani azonnal, ha annak a szeszélye úgy kívánja, ez még a tanár helyzeténél is keservesebb, mert az legalább a napnak csak egy bizonyos ide-

jén kénytelen az ostobasággal küzdeni, de az orvos a nap mind a 24 órájában ki van szolgáltatva a közönség szeszélyének. Mikor a legédesebben alszik, vagy mulat, ha jönnek érte, — mennie kell, s ha meggyógyul a beteg, akkor azt mondják, hogy a természet segített, ha pedig meghal, akkor azt mondják, hogy az orvos ölte meg; fizetni pedig egyik esetben sem fizetnek szívesen.

Még a mérnöki pályáról lehetett volna szó, de ezzel én nem szimpatizálok. — Egész életemet a matematika keserítette meg. A hol számolni kellett, mindenütt hibát követtem el, s különösen rosszul számítottam, mikor megházasodtam. Ha az anyósomra nézek, a házasságomat is csak egy alaposan elhibázott számtani műveletnek tudom elképzelni.

Csak egy igazi pálya van és ez a katonai! Fényes uniformis, mely után epedve néznek asszonyok és leányok. Ragyogó kard az oldalon, melyet soha sem kell kihuzni, — ha csak valami rongyos czibil megszabdalásáról nincsen szó. A katonára az állam igazi dédelgetett gyermeke, mert ez örökös az állam biztonsága felett. És aztán attól sem kell félni, hogy a háboruban baj érheti. Ma már a tudomány annyira haladt, hogy aligha lesz valaha háború. Minden esztendőben találnak fel valami újabb gyilkoló szerszámot, s addig, míg ezt minden állam meg nem csináltatja, — egyik sem gondol arra, hogy a másikkal hajba kapjon. Mire eddig elkészül, egy újabb tatálmány merül fel va-

lahol s újra kezdődik a felszerelés. És azután tisztelnem kell az anyai ösöket, s különösen a családalapító Csicsókát, a ki részt vett egy keresztes hadjáratban s állítólag egy vitézi tettéért nyerte a nemességet II. Endre királytól.

Mikor ezt az elhatározást tudtul adtam a feleségemnek és az anyósomnak, elérékenyülve borultak a nyakamba és örömkönyeket sirtunk mind a hárman, mintha már magunk előtt láttuk volna a gyermeket, a mint a kardot csörtetve, délczeg lépésekkel jön be a szobába. Szinte kedvem lett volna felkiáltani: mily gyönyörű szál legény, az Isten is katonának teremtette!

Igen ám — szól ekkor az anyósom — de hátha leány lesz?

És ezzel egyszerre vége volt az illúzióknak. Oh, mert az anyósoknak nincs is más szerepe, minthogy minden illúziót tönkre tegyen. Melyik apa gondol arra, hogy leánya lesz, még ha tudja is, mint én, hogy ez az apa észbeli tehetségének magasabb voltát bizonyítja.

Azóta mindig ez a kérdés van a fejemben, s nem csinállok egyebet, minthogy egy új programon dolgozom arra az esetre, — ha csakugyan azon szerencsétlenség érne, hogy leányom születik.

Bagamér.

H I R E K.

Borsodvármegye közigazgatási bizottsága tegnap délelőtt dr. **Miklós Gyula** főispán elnöklete alatt rendes havi ülést tartott. A szakelőadók, u. m.: az alispán, árvaszéki ülnök, királyi ügyész, kir. tanfelügyelő, kir. pénzügyigazgató jelentései a rendes keretekben mozogtak, a bizottság azokat tudomásul vette. **Káldy** kir. főmérnök jelentését azonban részletes és rendkívül erős bírálat tárgyává tették. E tekintetben maga dr. **Miklós Gyula** főispán járt elől, a ki gunyosan és kiméletlenül tette megjegyzéseit az utadó-költségvetés minden egyes pontjára. Mert **Káldy** főmérnök az 1895 és 1896. évre szóló utadó-költségelőirányzatot terjesztette elő. A bevétel, valamint a kiadás 1895. évre 179,000 frt, 1896. évre 166,000 frt. Dr. **Miklós Gyula** a személyi kiadások czimén bevezetett 8640 frt ellen kifogást tett, amennyiben a múlt évi ugyanilyen tételnél 1000 frttal több. Indítványára **Lévay József** alispán elnöklete alatt **Kovács Lajos** és **Lichtenstein József** bizottsági tagokat küldte ki a bizottság, hogy vizsgálják meg: vajjon a tétel megokolásában említett ügyforgalom csakugyan emelkedett-e? — A fedanyagok beszerzésének tételénél szintén dr. **Miklós Gyula** szólalt föl. Soknak találja egy prizma kavicsért az 50 krt és így nem fogadja el az e célra előirányzott 7000 frtot. Indítványt tett az iránt, hogy a vármegye a kavicsot termő helyeket — ha másként nem lehetne — kisajátítás útján is szerezzék meg. E végből az alispán útján felhívandók volnának a főszolgabírák, hogy a járásokban található akvics-termő helyek megszerzése iránt tegyék meg a szükséges lépéseket. Ezt az indítványt a bizottság elfogadta. A kavics elszállításának tétéleivel **Káldy** kir. főmérnök nagyon hosszú és a minucziákig kiterjedő magyarázatot tartott. Mire a főispán megjegyezte, hogy:

— Ne tartson itt prelekcziót.

Káldy erre emeltebb és önérzetesnek látszó hangon jelentette ki, hogy neki nemcsak joga, de kötelessége is a bizottságban felszólalni. Mire a főispán odavágott:

— Felszólalni joga van, de a bizottság nem köteles a maga prelekczióját meghallgatni.

Káldy ekkor ismét szólni akart, de a főispán letorkolta:

Ne okoskodjék, mert rendreutasítottam. Vegye tudomásul, hogy rendreutasítottam.

A kavics kihordása és előállítására is hosszú vitát eredményezett, melyben a főispánon kívül résztvettek **Lichtenstein József**, **Kovács Lajos** és **Szaffka Pál** bizottsági tagok. A bizottság abbéli nézetének adott kifejezést, hogy a nagyvállalkozókat lehetőleg le kell szorítani a térről s a kis vállalkozókat, lehetőleg a községekkel a nyereség előnyében részesíteni.

Az utak javításának tételénél felemlítették, hogy a két Zsolca között levő utvonalon nagyon rossz karban van, melyet különösen a repát szállító fogatok rontottak el. A szerencsi cukorgyár igazgatóját tehát fölkeri a bizottság, hogy ennek az utnak alapozási költségéhez járulni sziveskedjék. — **Lichtenstein József** felemlíti, hogy a diósgyőr-szilvási utvonalon megnyitását már egy időben elhatározta a bizottság, ennek a dolognak mibenállásáról szeretne felvilágosítást nyerni. Erről a dologról azonban sem a bizottsági tagok, sem a kir. főmérnök semmit sem tudott.

A költségelőirányzat egyik tétele szerint Miskolc város részére 5000 frtot. visszatérít a vármegye. **Lichtenstein József** kéri a bizottságot; hogy miután Miskolc városában a házbér adó behozatala folytán a pótdadó nagyon magasra emelkedett és így a pótdadó czimén is 15,000 frt. helyett 24,000 forintot fog fizetni, a befizetés aránya szerint állapítsa meg a visszatérítendő összeget. **Lévay József** felemlíti, hogy amennyiben Miskolc városának ilyen tartalma kérelme nincsen a bizottság előtt, a tétel ez idő szerint semmit sem változtasson. A bizottság **Lévay József** álláspontját fogadja el. — Az utak törzskönyvelésére felvett 5000 frt összeget törölték és az előre nem látott kiadások közzé nem vették föl. E közben az idő annyira előrehaladt, hogy az ülést föl kellett függeszteni. Ma délelőtt 10 órakor folytatják.

— **Városi közgyűlés.** A polgármester távollétében **Pallaghy Béla** alpolgármester a gyűlést megnyitja. Mindenekelőtt **Herman Ottó**nak, a déli kerület országgyűlési képviselőjének levelét olvassák föl.

Herman Ottó a gömői pályaudvar kibővítésének kérdésében tesz előterjesztést, előadja, hogy ő a képviselőházban felszólalt s arra a kereskedelmi miniszter válaszlolt.

A közgyűlés **Herman Ottó** eljárását örvedetes tudomásul vette.

A városi közgyűlési határozatok jóváhagyásáról szóló megyei határozatok tudomásul vétettek.

Ezután a pénzügyi szakbizottság havi jelentését olvasták föl, melyben javasolja a **tűséraktanya építésére** szükségelt 560 ezer forint összeg a regale-papírok eladása útján állíttassék elő, még pedig olyan formán, hogy ezt a város maga magától veszi kölcsön. Így az épület után fizetendő bérösszegeből évenként 8000 frtot takarít meg a város, míg az idegen kölcsöntöke útján csak 3000 frt lenne a megtakarítás. A megtakarított összeget külön letétben kezeli a város.

A közgyűlés ezt a javaslatot **Lichtenstein József**, **Soltész Nagy Albert**, **Kovács Lajos**, **Diószegi György**, **Kóris Kálmán** városi pénztárnok és **Friedman Károly** felszólalása után egyhangulag elfogadta.

A legtöbb adót fizetők névsorát **Pataky Sándor** bizottsági elnök beterjeszti.

A jogi személyek és özvegyek felhívattak, hogy megbízottjaikat jelentsék be.

A városi tanács a miskolczi kereskedelmi kamara kérelmére folytatja javasolja, hogy a nevezett kamara által a köztérből az épületének kikerekítésére szükségelt 74 □ méterenkint járó 367 frt összeget a közgyűlés engedje el.

A közgyűlés a tanács javaslatát elfogadta.

A Greuter-örökösök a telkők melletti tér szabályozására vonatkozólag kéri, hogy a térnek a Nagy-Hunyad-utczába szögellő részénél három négyszöglettel kevesebbet vegyenek el, akkor ők telkük másik részéből 54 négyszögletet ingyen adnak a városnak.

A közgyűlés e kérelmet **Soltész Nagy Albert**, **Kovács Lajos**, **Pataky Sándor**, dr. **Gencsi Samu**, **Pallaghy Béla**, **Bizony Ákos** és **Veskovy Jenő** felszólalása után javaslatával végezt az építészeti bizottságnak adta ki.

A muszkás-oldal dűlből 15 hold eladása ügyében a közgyűlés nem határozhatott, mert a törvény által kívánt számban nem jelentek meg a képviselők.

A gyűlés ezzel véget ért.

— **Az igazságügyi palota** ügyében nagy lépés történt tegnap. **Liszka Jenő** miniszteri osztálytanácsos abból a célból jött tegnap városunkba, hogy az igazságügyi palota telére nézve megállapodás történjék. Tegnap délután 2 órakor kezdődött a tárgyalás, melyen dr. **Miklós Gyula** főispán, **Lévay József** alispán, **Ortvay Miksa** kir. törvényszéki elnök voltak jelen. Hosszas tárgyalás után abban állapodtak meg, hogy a törvényszéki palota a megyeháza mellett lévő s az állam által e célra megvásárolt telken fog felépíttetni. Ezután következik az épület tervének és költségvetésének megállapítása. De hogy ez a palota készen lesz-e az ezredéves tünepre, azt bizony tudni nem lehet.

— **Uj jogi doktor.** Dr. **Rácz József** helybeli orvos, fia Dr. **Rácz Dezső** a jogi doktorátust fényes sikerrel letette. — Gratulálunk!

— **Eljegyzés.** Klein Mór táncztanító, szikszói lakos. tegnap váltott jegvet **Lőrincz Fanny** kisasszonnyal Miskolczon.

— **Százhatvan gyermek** halálájára hangzott tegnap délután az egék urához. Százhatvan gyermek szemében rezgett az öröm és megatottság könyje. Sz ez volt a jutalma azoknak a nemeslelkű hölgyeknek, a kik a rom. cath. nőegylet magasztos zászlója alatt a jótékonyaság oltárán áldozatot hoztak. Ruházási ünnepély volt tegnap délután a rom. cath. nőegylet nagytermében. Délután 3 órakor összejöttek az adakozók és azok, a kik adományban részesültek. Az ünnepélyt **Blazsejovszky Ferencz** apátplébános szép beszédben nyitotta meg. Azután **Venczel Ede** titkár olvasta fel azoknak a gyermekeknek a neveit, a kik téli ruhát kaptak. Mikor a kiosztás megtörtént, diszes karácsonyfa állott az örvedező gyermekcsoporthoz, a melynek ágairól a test gyönyörűségeit is élvezhették. Az ünnepély végén **Blazsejovszky Ferencz** apátplébános mondott meleghangú köszönetet azoknak a nemeszívű hölgyeknek, kik a ruhák beszerzése körül fáradoztak. Köszönetet mondott különösen **Sebe Alajosné**-nek, a nőegylet buzgó és fáradozó elnökének, **Strázsek Jánosné**-nek, **Korniczky Lajosné**-nek, **Hesz Eta**, **Berta**, **Kiss Erzeike**, **Sebe Etelka** kisasszonyoknak.

— **A díjnyok mozgalma.** A miskolczi kir. járásbírósa díjnyokai, mint értesülünk fizetésük és helyzetük javítása érdekében egy küldöttséget fognak menesztetni az igazságügyminiszterhez. Sok szerencsét kívánunk e lépéshez. Vajha a díjnyok ügyét is szívére venné már egyszer a kormány.

— **Utonálló rabló.** Vasárnap este Harsány-község határában egy eddig ismeretlen vándorleány egy Harsány felől gyalog érkező földmives embert hátulról megtámadott, kezét megkötözte, száját betömte és 8 frt készpénztől is megfosztotta. —

A tett elkövetése után a megtámadott embert az árokba dobta és a lopott tárgyakkal ellilant. A tettes kézrekerítése iránt a csendőrség a legmesszebb menő intézkedéseket tette meg.

— **Uj intézmény.** A szerdán életbeléptetett hordárok díjazását a kapitányi hivatal következőleg állapította meg: I. A vasuti állomástól a város keleti részébe a Városház-tér, Nagy Major-u. és a Pappalom mellett elvezető utig vagy vissza egy málhától 10 kgr-mig (20 vámfont) 20 kr. — Egy málhától 10 kgr.-tól 40 kgr.-ig (80 vámfont) 40 kr. — II. A vasuti indóházról a város nyugati részébe vagy vissza egy málhától 10 kgr.-ig (20 vámfont) 30 kr. — Egy mála 10 kgr.-tól 40 kgr.-ig (80 vámfont) 50 kr. — III. A városbani szolgálatért egy málhától 10 kgr.-ig 10 kr. — Egy mála 10 kgr.-tól 40 kgr.-ig (80 vámfont) 30 kr. — IV. Megbízások teljesítéséért a városban 20 kr. — A fenti szolgálatokért éjjel minden tételnél 10 krral több fizetendő. Éjjelnek a helyhatósági szabályrendelet 7. §-a értelmében márczius 1-től október 31-ig este 9 órá-tól reggeli 6 óráig és november 1-től február végéig este 8 órá-tól reggeli 7 óráig terjedő idők veendő. A hordár vagy bérszolga köteles ezen díjazabályt több példányban magánál kordani és annak, ki szolgálatát igénybe veszi, kívánatra egy példányt átadni. A hordárok elleni panaszok elsőfokulag a rendőrkapitányi hivatal által intéztetnek el.

— **Iskolai mizéria.** Nádud közegben, melynek körülbelül ezer lakosa van, ugyancsak szomorú iskolai viszonyok léteznek, amennyiben mindössze egy katolikus iskolája van, melynek egy kis szobájában vannak összeszűfolva a gyermekek, kiknek legnagyobb része, miután a padokban nincs hely számokra, a földön ülnek. De még rosszabb helyzetben vannak, a református tankötelesek, kiket eddig a lelkes tanított, de miután most a tanítástól eltiltották, most egyáltalában semminemű oktatásban nem részesülnek.

— **A hó.** Vasárnap volt az utolsó őszi kép. A hideg, éles, czipős szél végső játékát játszotta, a midőn könnyű szárnyával magasra kapta a lehullott falevelet s forgatta sebesen. Ki tudja meddig... ki tudja merre? Lassan aztán megszűnt a szél. Apró hóhelyek kezdtek szállongni a levegőben. Egy aranyos babaasszonyka vette észre legelőször a hőséat. Egy csintalan hópihe, mint egy bolondos kis pillangó tánczolva forgott a levegőben s odaesett a gyönyörű asszonyka remek halvány-rózsaszín bőru nyakára. Majd jobban és jobban kezdett esni. Forogva, jobbra-balra szállongva mind sűrűbben és sűrűbben hullottak alá az apró hóhelyek vakító fehérségükkel beborítva mindent, úgy hogy este, a midőn a szétfoszott hófelhők tova száguldottak, a hold néha-néha felmerülve eőtét fátyolából bámulva nézte a teljesen téli képet öltött várost.

— **Küldemények megjelölése.** A magy. kir. államvasutak igazgatósága kéri az utazó és szállító közönséget, hogy úgy sajt, mint a vasuti szolgálat érdekében a szállításra feladott podgyászson a rendelkezési állomást, egyéb darab árukon pedig ezenkívül még a czimzett nevet, polgári állását és lakását megfelelő czimfelirattal a maga részéről is kitüntetni sziveskedjék. A czim legalkalmasabban magára a burkolatra vagy az arra egész terjedelmében ráragasztando papírra irandó, s csak ha ez nem lehetséges, szükséges azt a darabhoz erősítendő fatáblácskára, bórdaabrara, vagy erős lemezpapírra írni. A közönség a vasut ily irányú támogatása mellett a helyes kiszolgáltatást nagyban megkönnyíti és gyorsítja s különös garanciát szerez magának arra, hogy a vasuti közegek által sránylag igen rövid idő alatt végzendő felvételnél előforduló, ki nem kerülhető téves barázások és elhuzerolások lehető legrövidebb idő alatt kideríttessenek és helyreigazittassanak. A karácsonyi és ujévi ünnepek alkalmával rendkívül mérvet öltő podgyász- és gyorsáru-forgalom különösen kívánatosá teszi, hogy a t. közönség ezen kérelmét figyelembe vegye.

— **Egy általános fölttiszttó-szer,** mely minden foltot a ruhákból biztosan és nyomtalanul eltávolított már régóta égető szükségé vált, főképen a könnyű és világos öltönyök idényében. Egy olyan kitűnő szer egy angol legujabb találmánya, hozzátéve még, hogy igen olcsó, mert darabja csak 20 kr. Ez „Rose” általános föltzappana a „rózsá”-val a „rózsára” mint védjegy ügyelni kell és minden módszert határozottan visszautasítani, mely mindenütt, gyógyszerárakban, gyógyárú, diszmuáru-, rövidáru-, illatszert- és fúszerekedésekben kapható. Nagyban és ha esetlegesen készlet valamely helyen nem volna, 25 kr. előre beküldése mellett bérmentve küldetik **Vienya Sándor** által Pécselt. **MISKOLCZON** kapható: **Szabó Béla** droguista, **Kálnai Lipót**, **Mähr Károly**, **Bodnár Gyula**, **Hesz Jenő**, **Nagy Miklós**, **Schönwald** és **Braun** uraknál.

Legujabb!

Lapunk zártakor a „Borsodi Hírlap” részére érkezett távirat szerint tegnap báró **Radvánszky Bélát** megyénk nagybirtokosát választották kormányzórnak. Az új kormányelnök báró **Bánffy Dezső** lesz, a ki holnap utazik **Wekerle Sándorral** Bécsbe, hogy az új kabinet megalakítására a meghatalmazást átvegye.

IRODALOM.

— Jassikus. Ez alatt a név alatt több humoros tárcza és különösen számos, jóízű persiflageal és tetszetős gúnynyal megírott költemény jelent meg napunkban. Ugyanettől a pseudonimtól olvastunk a „B. M. Lapokban is a „Figurák” rovatában vig és valóban kacagató karczolatokat. Úgyes és gyakorlott tollal megírott s a modern journalistikát leghebbebb visszatükröztető apróságok voltak s többnyire az actualitás szülte őket. Most azonban Jassikus maradandóbbat producált egy egyfelvonásos vígjátékot, melynek címe: „Az új lakó,” melyet e szünügyi választmány előadásra elfogadván — a director valószínű még a jövő hét folyamán elő is adat. Eddig az alnév mögé rejtőzve visszahúzódott Jassikus a nyilvánosság és nevének kiírása elől — eddigi dolgai után azonban azt hisszük, ezuttal nehéz lesz-e névvel incognitoját megőrizni.

SZINHÁZ.

Charitas. Dr. Várady Antal a Kóczán díjjal kitüntetett tragédiája került színre szerdán Győre Alajos jutalomjátékául. Ha Salamon király története — mint sokan tartják — legalkalmasabb egy történelmi tragédia megírására, maga Salamon — szerintem — nehezen lehet egy tragédia igazi hősevé. Legalább ez a Salamon, melyet Várady új darabjában láttunk, — nem az. Egy hős, kinek csak hibái, gyengeségei vannak, akinek egyetlen erénye: a nagyravágyás — nem lehet egy tragédia hőse, nem lehet az az alap, melyen a tragédia felépülhet. Nem látunk benne a fenségesből egy parányit sem, nem érezzük, nem hat át a tragikus hősnék sem erényei, sem bűnei s valljuk meg, vele szemben hidegek maradunk, érte nem lelkesülünk — még az ugynevezett költői igazságszolgáltatás — és a mesterkélttség benyomásával hat ránk. Annál inkább leköt „Charitas” valóban fenséges alakja. Elragad, elbájol ez a nemes lélek — a maga nagy lángoló szerelmével, rajongó hitével imádó szívével. Ez már valóban igazi hősnője a darabnak. Minden figyelem, minden érzés, — felé fordul. s általa látunk, gondolkozunk, gyönyörködünk, lelkesülünk. Magát a mesét nem bonczolgatjuk. Azokért az igazán költői szárnyalású, az igazi tragédiát jellemző gondolatokért, azért a szép elringató poezisért, s nemes idealizmusért — elnézzünk logikát, pszichológiát, s minden a cselekmény rovására eső sok valószínűtlenséget. A darab voltaképpen a Győre Alajos jutalomjátékául szolgált, ki Szt. Lászlót adta, s Menelausz köpenyében akként járt, kelt s beszélt, mint egy flegmatikus angol bankár. Azért is engedjen meg nekünk, ha mindjárt a czimszerep viselőjéhez Charitáshoz, Bera Paulához fordulunk és szerény szavunkkal próbálunk annak az őszinte elismerésnek kifejezést adni, a melylyel művésza lakításának tartozunk. Megjelenésében, gyöngédségében, odaadásában annyi báj, annyi szépség lakozott — féltetésében, — rettegésében, a szerető kedvesért annyi erő s oly igaz hev volt, mely valóban méltó volt a minden oldalról sűrűn felhangzó tapsokra. Hasonlóan Kazaliczky is igazi bravóral építette fel Salamont, gondos, precíz játékát nagyban emelte az igazán szép declamatioja, a melylyel a gyönyörű versek hatalmas gondolatait kiemelte, feltüntette. Ez az ő igazi eleme, igazi hazája s ma is a legothonosabbnak ő érezte magát a classicus légkörben. Baghy Gyula Oposában elég tűz és hev volt, valamint Cs. Almássy Julia is szerepére egyénisége és felfogása határozott és helyes bélyegét ütötte. Általában azonban nem vagyunk barátjai az ily sok külsőséggel, instrukciókkal teljes cothurnusos darabok előadásának. A csoportozatok, a harcok, a tömeges megjelenések — melyek a darabnak külső sikerét biztosítják, nálunk az illúsiót is elrabolják s egyik másik mozzanat — a tragédiában valljuk be komikusá

válík, a mi pedig nem lehet sem a szerző, sem az előadó színészek intencziója (csf.).

Csütörtökön népelőadásul „A zsidó apáca” nevezetes semmi adatot semmi eredménnyel, semmi publicum előtt. S méltán Pénteken „Viola” szintén népelőadásul. Ez a repertoire ugynevezett öngyilkossági kísérlet.

A múlt szombaton a „Sultán” előadásánál igen kevesen voltak. Hát tudjuk kérem szépen, hogy miért nem járnak mostanában sokan Thália temlomába. Az egyszerű oka az, hogy „kocsonya-szezon van.” Mert nálunk ilyen szezon is van. Ez az avas alatti város nagyon közel áll a kocsonyához. Mások azt is beszélik, hogy azért nem járnak most színházba, mert jönnek a nagy és szent ünnepek; kell a garas akkorra! Ezt ne tessék elhinni. Pénz van mindenkor, mindenre, ha — kell. Vagy tán az operette öregsége miatt már itt divatját multá? Elég az hozzá, hogy nagyon kevesen voltak ott. A „kongó állam” előtt kellett művészi temperamentumának pompáit csillogtatni Örley Roxelánának az eleven, pajkos, telivérű francia leánynak. Színen is tapsot érdemelt volna. Egyszer meg is nyerte; az utolsó felvonás dallamos solója után. — Pogány k. a. czimszerepéről (a Sultán) meglepőt jegyeztünk föl: a kisasszony ez estén visszafelődésben szenvedett; bár „kipi-kopi”-ját a serdülő ifjuság megismételtette. — Karacs francia követje nem volt — francia. A basák jók voltak rettenetesen. Mátrai alija sima volt. Szathmáry Zsuzsa Delia kis parthiejában a pausakat kitűnően énekelte; de a mellett pompásan nézett ki. — A kuliszák mögötti muezzin imáját Sárközy helyett a hatalmas, mely hangu K. úr műkedvelő volt szíves elmeny-dörögni.

Vasárnap „A falu rossza.” Szintén: régi, de jó, t. i. a darab. Az előadás is meglehetősen volt, valamivel több publicumot érdemelt volna. Szathmáry Zsuzsa. Bera Paula elemőkben voltak — csak Lányi Irma Bátka Tercsi-je volt hideg és kifejezés nélküli. Mi is kívánunk neki nagyobb tért tehetsége érvényesítésére, — de hiába, enyelegni, pajzánkodni, viglenni igazán — nem tud. Talán ő maga sem szeret Breznay Gonosz Pistája, Sárközy Göndörje, Mátrai és Nyáray — mint cigányok kifogástalanok voltak. (csf.)

Hétfőn Margó Célia vendégművésznő tartotta bevonulását a kedves „Nebántsvirág”-ban. Az ismerős primadonna az álszenteskedő Denise csattogásait ezüst tiszta hangon énekelte. Iskolája tud banni a két ff-es kottáknál epényű, a mikor is hangja a kar felett rendes, valamint a három p-nél, a mikor mint eolhárfá hangzik elhaló éneke. Az utóbbi sokkal nehezebb s jobban is beférkőzik a hallgató fülbe és az érző szívébe. A vendégművésznő az estén igen sok tapsot és kihívást nyert. Dragonyos dalát háromszor megismételtette a felvillanyozott s csaknem telt ház. (Hát nem telt ház?) Legsikerültebb jelenete az első felvonás végén a macska koncert. Azonban partneréül nagyon is illett Nyárai Floridorja. A kinek ez estén sok igaza volt. Ebbeli elődeit el tudta feledtetni (ide értve Sziklayt is) Jha! A hang az sokat tesz. Ez pedig — a mint egy képzett organistához illik — van Czelesztin úrnak. Fogadja ez estéről e szerény sorok elismerését. Csak előre! El nem hagyható dicséret illeti az összhangzó keret szereplőit: Karacsot (Fernandó), Breznayt (örnagy), Kissné (a fejedelemasszony) és Mátrait. (szinigazgató) — r.)

Értesítés.

Az 1884. XVII. t. cz. 169. §-a értelmében választandó iparhatósági megbizottak a 172. §. és a m. kir földmívelési, ipar- és kereskedelmi miniszeriumnak 40452/884. sz. rendelete folytán azon iparosok és kereskedők közül választandók, kik a mult 1893. évben legalább 15 frt III. oszt. kereseti adót fizettek.

Az ekként jogosítottak névsora ellen a közszemle tartama alatt észrevétel nem emeltetvén, az megállapítottak jelentetik ki, miért is ez alkalommal értesítettnek Miskolcz város kereskedői és iparosai, hogy az iparhatósági megbizottak választására határidőtől 1894. decz. 23-ának d. e. 9 órája a főjegyzői kivatalos helyiségben kinttűzetik.

E választáson, a melyen Miskolcz város iparhatósága és a miskolczi járás mint iparhatósági székhely területére 20—20 iparhatósági megbizott lesz választandó; a választásra jogosítva van minden iparos és kereskedő, a megválaszthatáára azonban csak az jogosított, kinek neve az összeírasi lajstromban belefoglaltatik.

A fentebb említett választáshoz a miskolczi kereskedők és iparosok ezennal meghívotnak.

Miskolcz, 1894. december hó 11-én.

A városi tanács mint iparhatóság
Soltész Nagy Kálmán, polgármester.

Felhívás.

Felhívom a Miskolcz város illetőségű katonai kiképzésben részesült 1866—1883 évi születésű népfelkelők közül azokat, kik a folyó évi ellenőrzési szemlén sem személyesen sem írásban nem jelentkeztek, hogy az elmaradás igazolása és lakásaik bejelentése végett a városi katonai ügyosztálynál még e hó folyamán annival is inkább jelentkezzenek, mert az 1893 évi XXXVII. t. cz. 70-ik §. a alapján 200 koronáig terjedő pénzbírsággal, vagy ennek megfelelő 10 napi elzárással büntetendők azok, kik a szemléstől vagy jelentkezéstől igazolatlanul maradtak el.

Miskolcz, 1894. december 26.

Lukács, s. k.

v. r. főkapitány.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Németh Imre.

Kiadó: Wesselényi Géza.

Dr. Engel Arnold

és

Dr. Németh Imre

ügyvédek

egyesített ügyvédi irodaja

1894. november 15-től

Városháztér 4-ik szám alatt

Dr MARKO-féle házban van.

Hivatalos órák d. e. 8—12-ig d. u. 2—6-ig.

Csődtömeg-kiárusítási hirdetés!

A nagyérdemű közönség ezennel értesítetik, hogy a vagyonbukott

Schlesinger Testvérek miskolczi czég

arany, ékszer, ezüst- és óra-raktárak, valamint fali órák és China ezüstneműek

folyó évi december hó 12-étől kezdve a volt üzlethelyiségben

Széchenyi-utca 92. szám alatt

3-3

bámulatos olcsó áron elárusíttatnak.

A kiárusítás csak rövid ideig tart. Minden darab m. k. fémjellel van ellátva.